

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2C/100/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217383
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Dubovinská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612217383.4

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Viera Dubovinská v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 5, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Súd žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na tunajšom súde návrhy, ktorými sa domáha od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30- dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením č. 2C/100/2012-7, zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 2C 100/2012, 2C 141/2012, 2C 199/2012, 2C 295/2012, 2C 279/2012, 2C 196/2012, 2C 278/2012, 2C 178/2012, 2C 138/2012, 2C 159/2012, 2C 271/2012, 2C 268/2012, 2C 162/2012, 2C 180/2012, 2C 155/2012, 2C 122/2012, 2C 259/2012, 2C 246/2012, 2C 185/2012, 2C 222/2012, 2C 186/2012, 2C 121/2012 s tým, že konanie sa bude viesť pod sp. zn. 2C 100/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy,

aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje dôvodne. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškание v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Dňa 24.2.2014 bol tunajšiemu súdu doručený znalecký posudok číslo 1/2004, vo vcei stanovenia majetkovej škody žalobcu, zadávateľom ktorého bol žalobca. Na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému, § znalecký kolektív realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom táto je diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb. Majetková ujma pri žalobách označených ako NZP a NP suma na jednu žalobu bola stanovená vo výške 30,76 eur a pri žalobách označených ako ZE bola stanovená vo výške 31,68 eur.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca

uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania“ nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom“ na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v

konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na deň 28.4.2014 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov konania zachovaná. Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila, nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania a súčasne návrh na prerušenie konania.

Súd neakceptoval návrh žalobcu na zrušenie nariadeného pojednávania a postupoval v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, pričom pri rozhodovaní prihliadol na obsah spisu a vykonané listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi v oboznámených exekučných veciach boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol súdnym exekútorom predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a v niektorých prípadoch aj Zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorých podkladov bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené skutočnosti t.j. obsah listín, s ktorými sa súd oboznámil, ale aj jednotlivé rozhodnutia nachádzajúce sa v nižšie uvedených exekučných spisov musia byť známe aj žalobcovi, keďže pokiaľ sa týka úverových zmlúv bol jednou zo zmluvných strán, pokiaľ sa týka rozhodcovských rozsudkov, bol účastníkom týchto konaní a napokon bol aj účastníkom exekučných konaní a teda všetky rozhodnutia exekučného súdu boli doručované žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu v týchto exekučných konaniach.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/594/2010-9, (pripojeného k sp. zn. 2C/100/2012) zo dňa 22.9.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.2.2011, bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 9.9.2010.

Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej, S. H., pre vymoženie 594.- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 23413/09, zo dňa 2.2.2010, ktorý sa stal právoplatným dňa 1.3.2010 a vykonateľným dňa 4.3.2010.

Proti predmetnému uzneseniu oprávnený podal odvolanie. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6CoE/77/2010 - 23, zo dňa 30.12.2010 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.2.2011. Uznesením zo dňa 3.3.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/598/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/141/2012) súd zistil, že dňa 9.7.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému I. R. - I.R., pre vymoženie sumy 1202,25,- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02876/09, zo dňa 1.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 18.9.2009. Súd prípisom zo dňa 30.9.2009 žiadal oprávneného predložiť zmluvu o úvere č. 7281224, zo dňa 3.6.2008 na základe

ktorej bol vydaný exekučný titul. Opakovane bola úverová zmluva vyžiadaná prípismi zo dňa 21.10.2009 a 24.11.2009. Zmluva o úvere súdu predložená nebola.

Tunajší súd uznesením zo dňa 24.2.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo v zákonnej lehote podané odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. 3CoE/254/2010-24, zo dňa 31.5.2010 bolo napadnuté uznesenie potvrdené a tak uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.7.2010. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 8.9.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.9.2010.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/283/2010 (pripojeného k sp. zn. 2C/199/2012) bolo zistené, že dňa 10.3.2010 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej, I. I., pre vymoženie 180.- eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 16188/09, zo dňa 4.11.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 29.4.2010. Súd prípisom zo dňa 10.5.2010 žiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves oznámiť, či povinná v roku 2009 bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie. Odpoveď bola doručená dňa 20.5.2010 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 3.6.2010.

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/110/2005 (pripojeného k sp. zn. 2C/295/2012) bolo zistené, že dňa 12.5.2005 bola Ing. Bc. Karolom Mihalom, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, D. Š., pre vymoženie istiny 0.- eur s príslušenstvom. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 20.5.2005.

Dňa 18.11.2010 bol zo strany oprávneného podaný návrh na zmenu súdneho exekútora. Návrh bol dňa 7.12.2010 zaslaný súdnemu exekútorovi so žiadosťou o zaslanie spisu a vyúčtovania trov exekúcie, ktoré boli súdu doručené dňa 23.12.2010. Uznesením zo dňa 18.2.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zároveň exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a rozhodol o trovách exekúcie. Uznesenie bolo opakovane doručované povinnej (2x). Oprávnený v zákonnej lehote podal odvolanie. Spis bol predložený odvolaciemu súdu dňa 29.4.2011. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1CoE/109/2011 - 36, zo dňa 30.9.2011 bolo potvrdené uznesenie vo výrokoch o vyhlásení neprípustnosti exekúcie, o jej zastavení a trovách konania. Súd odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu súdneho exekútora a nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.10.2011. Návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nebolo vyhovené.

Z uznesenia tunajšieho súdu č. 11Er/760/2009-12 (pripojeného k sp. zn. 2C/279/2012), zo dňa 26.1.2010 bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého zo dňa 28.10.2009 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému, D. C., pre vymoženie 633,36.- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07116/09, zo dňa 30.6.2009. Súd prípisom zo dňa 5.11.2009 žiadal súdneho exekútora predložiť zmluvu o úvere. Súdnym exekútorom na výzvu súdu písomne reagoval dňa 13.11.2009, doručené súdu 23.11.2009, ale úverovú zmluvu nepredložil ani na základe opakovanej žiadosti súdu zo dňa 26.11.2009, negatívna odpoveď súdneho exekútora doručená súdu 14.12.2009.

Súd uznesením zo dňa 26.1.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti rozhodnutiu tunajšieho súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia podal oprávnený odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoE/182/2010 - 27, zo dňa 17.5.2010 bolo potvrdené uznesenie. Uznesením zo dňa 29.7.2010 bolo exekučné konanie zastavené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.9.2010.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/822/2010 (pripojeného k sp. zn. 2C/196/2012) bolo zistené, že dňa 24.9.2010 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému, N. Y., pre vymoženie 286.- eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06430/10, zo dňa 29.7.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 9.12.2010. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 15.12.2010.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/117/2010-10, (pripojeného k sp. zn. 2C/278/2012) zo dňa 30.3.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.2.2011, bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho

exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 19.2.2010.

Súd žiadal exekútora prípisom zo dňa 8.3.2010 predložiť úverovú zmluvu na základe ktorej bol vydaný exekučný titul. Exekútor prípisom zo dňa 22.3.2010, doručený súdu dňa 25.3.2010 oznámil, že nezhliadol dôvod, aby úverovú zmluvu predložil.

Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému, W. H., pre vymoženie 918,11.- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 16811/09, zo dňa 10.11.2009, ktorý sa stal právoplatným dňa 4.1.2010 a vykonateľným dňa 7.1.2010.

Proti uzneseniu v zákonnej lehote oprávnený podal odvolanie, o ktorom Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením sp. zn. 3CoE/429/2010 - 22, zo dňa 27.12.2010 a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Súd uznesením zo dňa 14.2.2011 exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.2.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/521/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/178/2012) súd zistil, že dňa 22.7.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému, I. C., pre vymoženie sumy 411,96,- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02793/09, zo dňa 1.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 26.8.2009. Súd prípisom zo dňa 4.9.2009 žiadal exekútora predložiť zmluvu o úvere na základe ktorej bol vydaný exekučný titul. Výzvu exekútor postúpil oprávnenému prípisom zo dňa 9.9.2009. Oprávnený bol urgovaný prípisom súdu zo dňa 21.10.2009 a listom zo dňa 30.10.2009 požiadal o predĺženie lehoty na vybavenie o 60 dní, ale následne dňa 13.11.2009 žiadal o informáciu o stave konania a vo svojom podaní zo dňa 4.1.2010 oznámil, že úverovú zmluvu nepredloží.

Tunajší súd uznesením zo dňa 5.2.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo v zákonnej lehote podané odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. 4CoE/202/2010-26, zo dňa 31.5.2010 bolo napadnuté uznesenie potvrdené a tak uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.7.2010. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 5.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.8.2010.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/521/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C/138/2012) súd zistil, že dňa 19.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému, Q. N., pre vymoženie sumy 724,96,- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06267/09, zo dňa 23.7.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 3.8.2011. Súd prípisom zo dňa 30.8.2011 žiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves oznámiť, či v roku 2008 bol povinný v evidencii nezamestnaných. Odpoveď bola doručená súdu dňa 6.9.2011.

Uznesením zo dňa 20.9.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny 318,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25% denne od 26.1.2009 do zaplataenia a v časti istiny 7,96 eur zamietol. Žiadosť o udelenie poverenia v časti úroku z omeškania nad 10% ročne zo sumy 398,34 eur od 26.1.2009 do zaplataenia zamietol a vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 20.9.2011.

Uznesením zo dňa 7.11.2011 exekučné konanie v časti istiny 318,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25% denne od 26.1.2009 do zaplataenia, v časti istiny 7,96 eur a v časti úroku z omeškania nad 10% ročne zo sumy 398,34 eur od 26.1.2009 do zaplataenia zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.12.2011. Na podnet súdneho exekútora zo dňa 12.6.2013 súd uznesením zo dňa 27.6.2013 exekúciu zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.7.2013.

Zo spisu č. 11Er/2/2004 (pripojeného k sp. zn. 2C/159/2012) bolo zistené, že v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, I. H., pre vymoženie istiny 149,37 eur s príslušenstvom, bol dňa 18.11.2010 zo strany oprávneného podaný návrh na zmenu súdneho exekútora. Na základe referátu zo dňa 7.12.2010, bol prípisom zo dňa 13.12.2010 súdny exekútor vyzvaný, aby v lehote 10 dní oznámil či žiada trovy exekúcie a aby predložil exekučný spis. Podklady boli doručené 28.12.2010.

Uznesením zo dňa 7.2.2011 bol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietnutý a zároveň exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Proti uzneseniu bolo oprávneným podané

odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach pod č. 11CoE/124/2011 - 36, dňa 14.6.2012 tak, že rozhodnutie tunajšieho súdu potvrdil a tak nadobudlo právoplatnosť dňa 31.7.2012. Proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach oprávnený podal dovolanie o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 6 Cdo 419/2012, zo dňa 30.9.2013 tak, že návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol, dovolanie oprávneného odmietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.11.2013.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/422/2009-9, (pripojeného k sp. zn. 2C/271/2012), zo dňa 5.2.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.10.2010, bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 24.7.2009.

Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej, S. H., pre vymoženie 512,18.- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00333/09, zo dňa 11.5.2009, ktorý sa stal právoplatným dňa 1.6.2009 a vykonateľným dňa 4.6.2009. Proti uzneseniu oprávnený podal odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4CoE/352/2010 - 30, zo dňa 21.9.2010 tak, že uznesenie potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.10.2010. Následne súd uznesením zo dňa 18.10.2010 exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.12.2010.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/546/2010-9, (pripojeného k sp. zn. 2C/268/2012), zo dňa 25.10.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2010, bolo zistené, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 13.10.2010.

Žiadosť súdneho exekútora bola na tunajšom súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej, Z. Š., pre vymoženie 506.- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03269/10, zo dňa 29.4.2010, ktorý sa stal právoplatným dňa 14.6.2010 a vykonateľným dňa 17.6.2010. Proti uzneseniu oprávnený podal odvolanie, následne podaním zo dňa 20.1.2011 odvolanie vzal späť, o ktorom odvolací súd rozhodol uznesením sp. zn. 2CoE/546/2010 - 26, zo dňa 24.2.2011 tak, že odvolacie konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.4.2011. Súd exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 12.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.5.2011.

Zo spisu č. 11Er/135/2007 (pripojeného k sp. zn. 2C/162/2012) bolo zistené, že v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, V. U., pre vymoženie istiny 1200,30 eur (36 160.- Sk) s príslušenstvom, bol dňa 8.10.2009 zo strany oprávneného podaný návrh na zmenu súdneho exekútora. Na základe referátu zo dňa 12.11.2009, bol prípisom zo dňa 18.11.2009 súdny exekútor vyzvaný, aby v lehote 10 dní oznámil či žiada trovy exekúcie a aby predložil exekučný spis. Súhlas s návrhom na zmenu exekútora a podklady boli doručené súdu dňa 3.12.2009. Uznesením zo dňa 2.2.2010 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.2.2010.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/458/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/180/2012) súd zistil, že dňa 3.7.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej, H. C., pre vymoženie sumy 231,92,- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02129/09, zo dňa 26.5.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 6.8.2009. Súd prípisom zo dňa 17.8.2009 žiadal exekútora predložiť zmluvu o úvere na základe ktorej bol vydaný exekučný titul. Výzvu exekútor postúpil oprávnenému prípisom zo dňa 26.8.2009. Oprávnený bol urgovaný prípisom súdu zo dňa 21.10.2009 a listom zo dňa 30.10.2009 požiadal o predĺženie lehoty na vybavenie o 60 dní, ale následne dňa 13.11.2009 žiadal o informáciu o stave konania a vo svojom podaní zo dňa 4.1.2010 oznámil, že úverovú zmluvu nepredloží.

Tunajší súd uznesením zo dňa 5.2.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo v zákonnej lehote podané odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. 2CoE/203/2010-27, zo dňa 30.4.2010 bolo napadnuté uznesenie potvrdené a tak uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť

dňa 14.6.2010. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 5.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.8.2010.

Zo spisu č. 11Er/17/2007 (pripojeného k sp. zn. 2C/155/2012) bolo zistené, že v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, I. C., pre vymoženie istiny 77,21.- eur s príslušenstvom, bol dňa 5.10.2010 zo strany oprávneného podaný návrh na zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 19.10.2010 súdny exekútor vyzvaný, aby v lehote 10 dní oznámil či zo zmenou exekútora súhlasí, aká časť pohľadávky bola doposiaľ v konaní vymožená a dňa 1.12.2010 bol vyzvaný exekútor či žiada trovy exekúcie a aby predložil exekučný spis. Odpoveď doručil 7.2.2011.

Uznesením zo dňa 10.2.2011 bol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietnutý a zároveň exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Proti uzneseniu bolo oprávneným podané odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach od č. 2CoE/70/2011 - 46, dňa 28.9.2011 tak, že rozhodnutie tunajšieho súdu potvrdil a tak nadobudlo právoplatnosť dňa 14.11.2011.

Zo spisu č. 11Er/47/2003 (pripojeného k sp. zn. 2C/122/2012) bolo zistené, že v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, U. R., pre vymoženie istiny 474,01.- eur (14 280.- Sk) s príslušenstvom, bol dňa 18.11.2010 zo strany oprávneného podaný návrh na zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 29.11.2010 bol súdny exekútor vyzvaný, aby v lehote 10 dní oznámil, či zo zmenou exekútora súhlasí, či žiada trovy exekúcie a aby predložil exekučný spis. Odpoveď doručil 10.12.2010.

Uznesením zo dňa 20.1.2011 bolo návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.2.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/521/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/178/2012) súd zistil, že pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému, I. C., pre vymoženie sumy 411,96,- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02793/09, zo dňa 1.6.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.6.2009 a vykonateľnosť dňa 18.6.2009.

Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 26.8.2009. Súd prípisom zo dňa 2.9.2009 žiadal exekútora predložiť zmluvu o úvere na základe ktorej bol vydaný exekučný titul. Prípisom zo dňa 16.10.2009 bol oprávnený urgovaný na predloženie zmluvy o úvere. Oprávnený úverovú zmluvu nepredložil, preto prípisom zo dňa 16.10.2009 mu bolo oznámené, že súd nemohol vydať poverenie.

Tunajší súd uznesením zo dňa 5.2.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti uzneseniu zo strany oprávneného bolo v zákonnej lehote podané odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 31.5.2010 bolo napadnuté uznesenie potvrdené a tak uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.7.2010. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 5.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.8.2010 čo do 1. výroku a čo do 2. výroku dňa 31.8.2010.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/164/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/246/2012) bolo zistené, že dňa 22.2.2009 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej, R. Č. pre vymoženie 942,03.- eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 12228/08, zo dňa 3.12.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 6.4.2009. Oprávnený bol vyzvaný dňa 22.4.2009, aby v lehote 10 dní oznámil, z čoho vychádzal pri vyčíslení hodnoty úkonu - vyhotovenie návrhu na vykonanie exekúcie. Odpoveď bola doručená 29.4.2009 a následne dňa 3.6.2009 bol oprávnený požiadany o predloženie úverovej zmluvy, neskôr urgovaný dňa 9.7.2009 na predloženie dokladov. Úverová zmluva bola súdnym exekútorom predložená dňa 15.7.2009. Uznesením zo dňa 2.11.2009 súd rozhodol tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny vo výške 570,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25% denne od 20.8.2008 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 0,21% denne zo sumy 926,10 eur od 20.8.2008 do zaplatenia a trov právneho zastúpenia v exekúcii vo výške 59,24 eur zamietla. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie na vymoženie istiny 371,09 eur s príslušenstvom dňa 2.11.2009. Oprávnený podal odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí poverenia na vykonanie exekúcie. Odvolací súd uznesením sp. zn. 3CoE/84/2010 - 32, zo dňa 27.5.2010 prvostupňové uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súd uznesením zo dňa 26.8.2010 v intenciách odvolacieho

súdu doplnil písomné vyhotovenie poverenia tunajšieho súdu č. 5810 028740*. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.9.2010.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/144/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C/185/2012) súd zistil, že dňa 22.2.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej, W. Q., pre vymoženie sumy 420,- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13131/10, zo dňa 20.1.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 16.3.2011.

Tunajší súd uznesením zo dňa 21.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.4.2011. Uznesením zo dňa 18.4.2011 súd exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.4.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/862/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C/222/2012) súd zistil, že pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému, Q. G., pre vymoženie sumy 1514,25,- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13352/09, zo dňa 14.9.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 26.11.2009.

Tunajší súd uznesením zo dňa 26.1.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený podal voči uzneseniu odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 11Er/862/2009-22, zo dňa 30.6.2010 prvostupňové rozhodnutie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Súd uznesením zo dňa 25.8.2010 žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený podal odvolanie, o ktorom Krajský súd v Košiciach opätovne rozhodol uznesením sp. zn. 11Er/862/2009-53, zo dňa 25.11.2011 tak, že potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 25.8.2010. Súd uznesením zo dňa 12.1.2012 exekučné konanie zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.2.2012.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er 198//2011 (pripojeného k sp. zn. 2C/186/2012) súd zistil, že pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola dňa 22.3.2011 spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému, N. Y., pre vymoženie sumy 420,- eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 14642/10, zo dňa 10.2.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 7.4.2011.

Tunajší súd uznesením zo dňa 11.4.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.5.2011. Súd uznesením zo dňa 11.5.2011 exekučné konanie zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.5.2011.

Zo spisu č. 11Er/165/2006 (pripojeného k sp. zn. 2C/121/2012) bolo zistené, že v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, N. Y., pre vymoženie istiny 232,36 eur.- (7000.-Sk) s príslušenstvom, bol dňa 18.11.2010 zo strany oprávneného podaný návrh na zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 13.12.2010 bol súdny exekútor vyzvaný, aby v lehote 10 dní oznámil či zo zmenou exekútora súhlasí, či žiada trovy exekúcie a aby predložil exekučný spis. Oprávnený bol urgovaný na predloženie úverovej zmluvy, ktorú doručil súdu dňa 16.12.2010. Súdny exekútor doručil podklady dňa 10.1.2011. Uznesením zo dňa 20.1.2011 bolo návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.2.2011.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom, medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podaním zo dňa 24.4.2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. V návrhu uviedol tie isté dôvody, ako v podaní zo dňa 22.5.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia uvedeného Krajského súdu v Košiciach. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Žalobca ako účastník využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/37/2012 - 14, zo dňa 22.10.2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom, alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej.

Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej

republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,
b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.
Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/37/2012-14, zo dňa 22.10.2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach bola zo strany žalobcu podaná sťažnosť na Ústavnom súde SR. O tejto sťažnosti Ústavný súd SR rozhodol uznesením tak, že sťažnosť žalobcu odmietol.

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežné prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha, preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súdom po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku došlo len v konkrétnych žalobných návrhoch uvedených v rozhodnutí a ostatné žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 2C/178/2012, 2C/222/2012, 2C/186/2012, 2C/185/2012, 2C/180/2012, 2C/141/2012, 2C/138/2012 (žaloby označené žalobcom ako ISTINA RS) žalobca namietať nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v konaniach vedených pôvodne pod č. 2C/100/2012, 2C/259/2012, 2C/268/2012, 2C/271/2012, 2C/278/2012 a 2C/279/2012 (žaloby označené žalobcom ako NZP) v nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam pritom bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tunajším súdom ako súdom exekučným v priebehu rokov 2009 až 2011 a vznesená námietka premlčania nie je akceptovateľná.

Žalobné návrhy boli žalobcom na tunajšom súde podané dňa 27.9.2012 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. V konaniach pôvodne vedených pod sp. zn. 2C/196/2012, 2C/199/2012, 2C/246/2012 (žaloby označené žalobcom ako NP), v ktorých žalobca namietať nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej

15-dňovej lehote súd uvádza, že v daných prípadoch bolo poverenie na vykonanie exekúcie vydané dňa 15.12.2010, 3.6.2010 a 2.11.2009 a teda nemôže ísť o premlčaný nárok.

V konaniach sp. zn. 2C/121/2012, 2C/122/2012, 2C/155/2012, 2C 159/12, 2C/162/2012 a 2C/295/2012 (žaloby označené žalobcom ako ZE), v ktorých žalobca namietal neskoré rozhodnutie o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora, premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora resp. od doručenia rozhodnutia o zamietnutí tohto návrhu právnomu zástupcovi žalobcu. Vo všetkých uvedených veciach tunajší súd o návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodol v mesiaci január až apríl 2011, s výnimkou rozhodnutia vo veci 2C 162/2012 v spojitosti s exekúciou sp. zn. 11Er 135/2007 kedy súd rozhodol o zmene exekútora dňa 2.2.2010 a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.2.2010 a teda aj v týchto prípadoch žalobný návrh bol podaný včas.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušený.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 2C/100/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 2C/178/2012, 2C/222/2012, 2C/186/2012, 2C/185/2012, 2C/180/2012, 2C/141/2012, 2C/138/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe

skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných tituloch. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevyhnutnosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť takýto rozsudok prekážku *res iudicata* a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienek vystavených žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal nie len oprávnenie, ale aj povinnosť preskúmať exekučný titul - rozhodcovský rozsudok súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Nezákonným rozhodnutím je akékoľvek rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom štátu, ale aj medzinárodnými zmluvami, ktorými je štát viazaný. Otázka nezákonnosti rozhodnutia nemôže byť riešená ako predbežná otázka v konaní o náhradu škody. O nezákonnosti rozhodnutia musí byť rozhodnuté príslušným súdom, ktorý rozhodnutie zruší alebo zmení a takéto rozhodnutie je pre rozhodovanie v konaní o náhrade škody záväzná. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo vyššie uvedených veciach nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený nevyužil svoje právo na podanie odvolania a to v konaní 2C 185/2012 (11Er 144/2011), 2C 138/2012 (11Er 521/2011) a 2C 186/2012 (11Er 198/2011).

Odvolanie bolo žalobcom ako oprávneným podané v konaní sp. zn. 11Er/598/2011 (2C/141/2012), 11Er 458/2009 (2C 180/2012), 11Er 521/2009 (2C 178/2012) a 11Er 862/2009 (2C 222/2012), pričom v týchto veciach bolo rozhodnutie tunajšieho súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie odvolacím súdom potvrdené.

Skutočnosť, že tunajší súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 2C/100/2012, 2C/259/2012, 2C/268/2012, 2C/271/2012, 2C/278/2012 a 2C/279/2012 (žaloby označené žalobcom ako NZP).

Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom v dvoch prípadoch v 15 dňovej lehote, exekučný spis 11Er 684/2010 (2C 268/2012) a 11Er 594/2010 (2C 100/2012). Je pravdou, že k zamietnutiu žiadosti došlo po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu a to v prípade exekučného konania sp. zn. 11Er/521/2009 (2C 259/2012), 11Er 422/2009 (2C 271/2012), 11Er 117/2010 (2C 278/2012), 11Er 760/2009 (2C 279/2012).

Vo všetkých uvedených exekučných konaniach však súdom po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy resp. podklady od oprávneného, ktoré museli byť súdom aj urgované a ktorých vyžiadanie a posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. Okrem toho súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo všetkých vyššie uvádzaných prípadoch. Súd zdôrazňuje tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde bolo potrebné, aby sa súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, pred rozhodnutím zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu resp. zmenkami a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul. Uvedené teda okrem ustanovení Exekučného poriadku, bolo potrebné posúdiť aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Tu súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR č. I. ÚS 476/2012 v zmysle ktorého, nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Podľa oboznámených Spr č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/11 a to odpovedí na sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prieťahy v konaní.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom a teda ani v exekučnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pôvodne pod sp. zn. 2C 196/2012 (11Er 822/2010), 2C 199/2012 (11Er 283/2010), 2C 246/2012 (11Er 164/2009), žalobca v týchto namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP).

Z oboznámeného exekučného spisu sp. zn. 11Er/822/2010 (2C/196/2012) mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 9.12.2010, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 15.12.2010. V exekučnom konaní sp. zn. 11Er/283/2010 (2C 199/2012) žiadosť o udelenie poverenia bola doručená dňa 29.4.2010, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 3.6.2010, po tom čo posledný údaj na základe vyžiadania bol súdu doručený dňa 20.5.2010. V exekučnom konaní 11Er 164/2009 (2C 246/2012) žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 6.4.2009, poverenie bolo vydané súdom dňa 2.11.2009, čomu predchádzalo získavanie podkladov od oprávneného. V tomto prípade bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zamietnutá čo do istiny, príslušenstva a trov právneho zastúpenia v exekúcii.

V uvedených konaniach (okrem konania 11Er/822/2010) poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané až potom, čo súd opakovane vyzýval súdneho exekútora resp. oprávneného na predloženie listín potrebných k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vo všetkých prípadoch správy boli žiadané v 15-dňovej lehote po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a tieto boli nevyhnutné na rozhodnutie o žiadostiach súdneho exekútora za účelom posúdenia exekučného titulu v zmysle § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

V ďalšom súd poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prietahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prietahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prietahov pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní. Pokiaľ sa týka sťažností podaných žalobcom na prietahy v exekučných konaniach zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011, ako už bolo uvedené podľa oboznámených Spr. všetky sťažnosti žalobcu na prietahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom boli považované za neopodstatnené.

Vo veciach pôvodne vedenej pod č. pod sp. zn. 2C/121/2012, 2C/122/2012, 2C/155/2012, 2C 159/12, 2C/162/2012 a 2C/295/2012 (žaloby označené žalobcom ako ZE), k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu malo podľa žalobcu dôjsť tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE). Z oboznámených exekučných spisov č. 14Er 165/2006 (2C/121/2012), 11Er 164/2009 (2C/122/2012), 11Er 17/2007 (2C/155/2012), 11Er 2/2004 (2C 159/12), 11Er 135/2007 (2C/162/2012) a 11Er 110/2005 (2C/295/2012) bolo zistené, že po podaní návrhu na zmenu exekútora v 30-dňovej lehote, boli exekučným súdom zaslané pôvodnému exekútorovi žiadosti na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov a predloženie exekučného spisu. Následne po obdržaní exekučných spisov a vyčíslení trov exekúcie bolo o návrhoch na zmenu súdneho exekútora rozhodnuté. V ďalšom súd taktiež poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prietahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prietahov.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy súd napriek uvedenému konštatuje, že zo strany žalobcu výška ním uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy nebola náležitým spôsobom preukázaná, i keď žalobca v tomto smere predložil listinný dôkaz, znalecký posudok č. 1/2014, ale inak nenavrhol žiadne dokazovanie a teda v tomto smere taktiež neunesol dôkazné bremeno. Vyčíslené položky k žalobám NZP, NP a ZE podľa názoru súdu, sú bežné položky spojené s uplatnením nároku a celkovou správou pohľadávky.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 28.4.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si

uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčíslila a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplýnuli. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčíslil možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.